SME JEDEN TÍM

Magazín Slovenského olympijského výboru

ŠPECIALIZOVANÁ PRÍLOHA HN

Rozhovor s prezidentom SOV Antonom Siekelom | Dejisko zimných olympijských hier v kocke | Predstavenie nového juniorského projektu

Sme jeden tím

SLOVENSKO Olympijský tím

Päť kruhov nestačí. Treba robiť viac

ROZHOVOR

Ako sa mu podarilo zmeniť Slovenský olympijský výbor rok po tom, čo bol zvolený do funkcie jeho prezidenta, prezradí šéf hnutia, Anton Siekel.

Vladimír Trávniček ©hn

vladimir.travnicek@mafraslovakia.sk

Anton Siekel sa po Vladimírovi Černušákovi a Františkovi Chmelárovi stal v novembri minulého roka ešte len tretím prezidentom Slovenského olympijského výboru v ére samostatnosti Slovenska. SNÍMKA: HN/PETER MAYER

Už je to takmer rok, čo ste prezidentom Slovenského olympijského výboru. Posunuli ste hnutie za ten čas tam, kam ste si predsavzali?

Ťažké je hodnotiť štvorročné obdobie po prvom roku. Niektoré veci ma príjemne prekvapili a sme v nich ďalej, ako som predpokladal. V ďalších by som bol radšej, ak by sa nám podarilo viac. Jednoduchá odpoveď na to nie je.

V ktorej ste teda ďalej, ako ste predpokladali?

Napríklad pri etablovaní SOV ako rešpektovaného partnera pre príslušné štátne orgány, s ktorými sme aj začali veľmi úzko spolupracovať. Zástupcovia SOV sú členmi viacerých pracovných skupín, ktoré zriadila sekcia starostlivosti o šport, ale aj rady ministra pre šport. Veľmi úzko komunikujeme aj s Národným športovým centrom, Slovenskou asociáciou univerzitného športu, ZMOS alebo s Klubom 500. Všade sa snažíme otvárať témy súvisiace so športom. Som tiež rád, že v rámci vnútornej štruktúry SOV sa nám podarilo dostať dobrých ľudí do tímu.

Takže prevláda s aktuálnym stavom spokojnosť?

Ja mám asi vo svojej povahe večnú nespokojnosť s dosiahnutými výsledkami. Platí, že vždy by sme mohli spraviť veci lepšie alebo rýchlejšie. Na druhej strane si uvedomujem, že občas nezaškodí viac trpezlivosti. Bol som na viacerých stretnutiach, kde sa rozhodovalo, či napríklad uzatvoríme partnerstvo tento rok za nižší objem. Alebo či najprv ukážem trhu, že sme schopní partneri s dobrým produktom. A o rok môže mať to partnerstvo vyššiu hodnotu ako teraz.

Speňaženie olympijskej značky teda trvá dlhšie, ako ste predpokladali?

Vždy som hovoril, že olympijské kruhy sú najznámejšou a všeobecne rešpektovanou značkou na svete. Ale len samotné logo zďaleka nestačí.

> Som zvyknutý prijať a realizovať rozhodnutia oveľa rýchlejšie. No je prvoradé dodržiavať všetko, čo nám ukladajú Zákon o športe a ďalšie právne predpisy.

Prečo?

Lebo každý partner chce k tomu niečo osobné, niečo navyše. Je naivné myslieť si, že niekam prídete s tým, že vám ponúkame päť kruhov a pod tým nápis SOV. Potenciálni partneri sa nás pýtajú, aké projekty robíme, aké rozbiehame, aká je naša poznateľnosť na trhu, čo sa nám podarilo a aký máme dlhodobý plán. Až keď sa protistrana stotožní s tým, čo a ako robíme, vtedy prichádza rokovanie o tom, ako dlho chceme spolupracovať a v akom objeme.

Nemáte v tomto ohľade ťažšiu pozíciu oproti športovým zväzom, ktoré majú svoje ligové súťaže či medzinárodné zápasy?

To je ďalšia výzva. Dať verejnosti vedieť, čo všetko sa na Slovenskom olympijskom výbore robí a robilo aj v minulosti, ale sa o tom málo rozpráva. Napríklad v rámci oddelenia rozvoja olympizmu máme úžasné projekty a celoročné programy, máme aj veľmi hodnotnú publikačnú a edičnú činnosť a čoraz viac pomáhame športovcom, osobitne mladým.

Chystáte aj nejaký nový projekt, aby sa olympizmus dostal do povedomia verejnosti?

Pripravujeme takzvanú Road show – je to projekt, s ktorým chceme prísť bližšie k mladým ľuďom do škôl a priamo v ich mestách predstavovať zábavnou formou šport i našich bývalých úspešných športovcov, ale aj súčasné športové vzory, ktoré môžu motivovať mladých ľudí k športu. Nedávno sme napríklad predstavili Juniorský olympijský tím. Chceme sa viac venovať aj otázkam podpory mládeže. Veľa práce nás čaká aj v tom, ako prezentovať SOV počas roka. A nielen počas OH a ZOH, ktoré, pochopiteľne, ľudí zaujímajú najviac.

Jednoducho povedané, na to, aby ste prilákali sponzorov k SOV, sa nestačí sústrediť len na dve najväčšie podujatia.

Keď som prišiel do Slovenského olympijského výboru, všetko fungovalo. A fungovalo by to úplne rovnako, aj keby sme sa nepúšťali do nových projektov. A nikto by mi to ani nemohol vyčítať. Ale tým, že otvárame témy ako zastrešenie športovej sféry pod SOV, nové podujatia, podporu mládeže a otázky zmeny legislatívy, je to náročnejšie na čas, energiu aj na ľudské zdroje.

Kým v biznise ste boli zvyknutý na jednoduché a rýchle procesy, v SOV sa musíte podriadiť pravidlám financovania. Nemali ste s tým problém?

V tomto je mi veľkou oporou tím na ekonomickom oddelení SOV, ktorý má naozaj tie procesy v krvi. Netajím, že som zvyknutý prijať a realizovať rozhodnutia oveľa rýchlejšie. Na druhej strane, je prvoradé dodržiavať všetko, čo nám ukladá zákon o športe aj ďalšie právne predpisy.

Už o necelé tri mesiace sa začínajú zimné olympijské hry v Pjongčangu. V akom štádiu príprav sa dnes nachádzate?

Ako som s uznaním hovoril o práci ekonomického oddelenia či oddelenia rozvoja olympizmu, tak by som si vyčítal, ak by som v súvislosti s olympiádou nespomenul prácu športového oddelenia, ktoré vedie Roman Buček. Všetky procesy súvisiace s prípravou účasti našej výpravy majú zabehnuté a oni sú veľkou pomocou pre športové zväzy. Z ich skúseností som sa aj sám veľa naučil.

Pokračovanie na strane 18

KALENDÁR PODUJATÍ SOV DO KONCA ROKA

20. november
Predstavenie kolekcie oblečenia slovenskej výpravy na zimných olympijských hrách 2018 v Pjongčangu. (Bratislava)

24. a 25. november
Volebné valné zhromaždenie Európskych olympijských výborov. (Záhreb – Chorvátsko)

5. december
Spoločenské podujatie SOV, Klubu fair play SOV, Nadácie SOV a vyhlasovanie výsledkov Olympijských festivalov Slovenska. (Bratislava)

18. december
Spoločenské stretnutie pri príležitosti 25. výročia SOV. (Bratislava)

19. december
Slávnostné zasadnutie pri príležitosti 25. výročia SOV. (Bratislava)

INZERCIA

Exkluzívny partner: TIPOS

Generálni partneri: DAREZA, TOYOTA

Hlavní partneri: Matador Group, Slovenská sporiteľňa, T-Mobile

Partneri: STRABAG, NUTREND, Gabor

HN00000

Päť kruhov nestačí...

Na vlaňajších OH v Riu de Janeiro bol Anton Siekel (v strede) ešte ako divák. Na fotografii z hľadiska na vodnom slalome v spoločnosti členov našej výpravy.

KTO JE ANTON SIEKEL

Podnikať začal v 90. rokoch, patrí k spoluzakladateľom finančnej skupiny Istrokapitál, ktorá sa zaoberala obchodom s akciami z kupónovej privatizácie. Cez niekoľko firiem pôsobí v hotelovom, developerskom aj športovom biznise v Ázii, Kanade a Česku. Je čestný prezident Slovenského zväzu judo a honorárny konzul Kolumbie. Od júna 2014 bol predsedom Nadácie Slovenského olympijského výboru a v novembri 2016 sa stal prezidentom Slovenského olympijského výboru.

O tri mesiace neskôr (26. novembra uplynie od jeho zvolenia rok) suverénne triumfoval vo voľbách prezidenta Slovenského olympijského výboru a na prvom brífingu v novej funkcii čelil obrovskému záujmu médií.

SNÍMKY: ŠTARTFOTO/J. SÚKUP

Dokončenie zo strany 17

Terčom káuz a podozrení z plytvania verejných zdrojov bol v minulosti Slovenský dom. Bude sa teraz SOV podieľať na jeho prevádzke?

SOV nebude zo svojich zdrojov platiť ani cent. Úzko komunikujeme s agentúrou, ktorá si na vlastné náklady zabezpečila priestor. Zmluva medzi nami hovorí o tom, že SOV tam má právo realizovať tlačové besedy, mať priestor pre hostí a partnerov. Ale celá ekonomická časť ide mimo nás. Slovenský dom je v prvom rade prezentácia Slovenska v zahraničí – nie Slovenského olympijského výboru.

S kým ste rokovali o jeho využívaní?

Osobne som o tom rokoval s ministrami kultúry, zahraničných vecí, ale aj so zástupcami ďalších ministerstiev práve preto, aby nám dali podklady. Koncom októbra sme mali stretnutie s rezortom kultúry na tému, ako čo najlepšie prezentovať Slovensko. Rozprával som sa aj so zástupcami spoločností, ako sú Kia a Samsung. Pre nich a ich partnerov je to unikátna príležitosť, ako spoznať Slovensko. Majú možnosť vidieť našu kultúru, históriu, zvyky. Toto všetko robíme v koordinácii s obstarávateľom Slovenského domu.

Zažijete prvú olympiádu v pozícii prezidenta SOV. Aké sú vaše športové očakávania, koľko medailí vás poteší?

Tradičná otázka, ktorej sa chcem pravidelne vyhnúť, ako sa dá. Ale chápem, že s blížiacim sa časom bude aktuálnejšia. Máme viaceré horúce želiezka. Pevne verím, že Veronika Velez Zuzulová bude zdravotne fit a urobí všetko pre to, aby na olympiáde dosiahla čo najlepší výsledok a potvrdila oprávnenosť medailových ambícií. Ja jej to želám z celého srdca a som si istý, že všetci jej budeme silno držať palce.

A kto ďalší?

Petra Vlhová je výborne pripravená. Je to víťazný typ pretekárky, ktorá má najvyššie ambície. Nasťa Kuzminová sa na vrchol sezóny vie pripraviť veľmi zodpovedne. Verím, že bude nabudená na víťazstvo aj do tretice v Pjongčangu. Všetko musí do seba zapadnúť, dobrá forma aj byť zdravotne fit. A, samozrejme, nedá mi nespomenúť hokejistov. Všetkých by nás potešilo, ak by na olympiáde prekvapili.

Vy máte aj vďaka biznisu blízko k zámorskej NHL. Nemrzí vás o to viac, že tí najlepší hokejisti sveta budú v Pjongčangu chýbať?

Nechcel som do poslednej chvíle veriť, že obchodné záujmy zvíťazia nad športom. Je mi z toho smutno, myslím si, že je to na škodu hokejového turnaja. Beriem to však ako fakt. Teraz sa skôr pozerám, aké tímy dokážu jednotlivé reprezentácie zložiť. Hokejový turnaj bude síce ochudobnený o hviezdy NHL, ale športové zápolenie to dokáže nahradiť.

Fanúšikovať Slovensku budete nielen vy, ale asi aj fanúšikovia rovnako, aj keď v tíme nebudú hráči ako Chára, Hossa či Gáborík?

Mal som možnosť rozprávať sa s trénermi aj majiteľmi klubov v NHL o tom, ako skladajú mužstvo. Aj podceňované mužstvá dokázali veľké veci a viackrát tímy plné hviezd zlyhali. Správne nastavená chémia v mužstve dokáže divy.

V minulých rokoch olympijský výbor najmä marketingovo ťažil zo slovenských hokejových hviezd. Neodradila ich neúčasť sponzorov?

> SOV nebude za Slovenský dom v Pjongčangu platiť ani cent.

Nie je to len o chýbajúcich hráčoch NHL. Naposledy Soči, predtým Vancouver – jedno relatívne blízko, druhé turisticky obľúbené mesto. Teraz je to Južná Kórea, vnímaná ako riziková oblasť. Niektorí fanúšikovia i partneri možno trochu váhajú. Ale kto má rád šport a má možnosť ísť, tak na olympiádu pôjde. A kto nie, tak bude drukovať pred televízorom. Šport nám ostal ako jedna z mála prirodzených aktivít, ktorá dokáže spojiť naprieč pohlaviami, politickým zameraním či napriek sociálnym rozdielom. Keď športovec dosiahne úspech, tak sa drvivá väčšina ľudí teší. Verím, že sa to prejaví aj na olympijských hrách.

Po voľbách ste predostreli myšlienku, že z SOV by sa mala stať strešná organizácia celého športu. Ste ňou aj pre najväčšie zväzy, futbalový a hokejový?

Témou sa to stalo po tom, ako som dostal vo voľbách veľkú dôveru od všetkých zväzov. Zdôrazňoval som, že utvorenie strešnej organizácie nie je akousi osobnou ambíciou prezidenta SOV. Najskôr som ju predstavil výkonnému výboru, ktorý sa s ňou stotožnil, a neskôr aj na valnom zhromaždení. A komunikoval som o nej so všetkými zväzmi – s futbalovým a hokejovým.

A máte teda ich podporu?

Niektoré zväzy sa s touto myšlienkou stotožnili veľmi rýchlo. Vytvorenie strešnej organizácie je proces, ktorý sa nedá urýchliť, ale treba s ním čo najskôr začať. Aj preto je rok 2018 pre nás veľmi dôležitý, lebo by sme mali utvoriť jej základný pilier. Často komunikujem s prezidentmi športových zväzov a veľmi pozorne vnímam ich názory a postrehy k tejto veci. Samozrejme, vždy rešpektujem právo každého prezidenta zväzu riešiť svoje interné otázky smerom k verejnosti či rezortom samostatne. Toto právo nemôžem nikomu odňať.

Tak prečo bude jedna strešná organizácia výhodou?

Lebo v principiálnych a legislatívnych otázkach súvisiacich so športom bude mať športové hnutie jednotný hlas a strecha bude zastupovať názor celého športového hnutia. Je to výhodnejšie ako individuálne presadzovanie jednotlivých návrhov. Zatiaľ som sa zo strany žiadneho športového zväzu nestretol s výhradou k tejto ambícii. Práve naopak – cítim silnú podporu.

Čiže by sa dalo predísť takým udalostiam, akou bola vlaňajšia novela zákona o športe, ktorá garantovala futbalu 17 percent a hokeju 13 percent zo všetkých zdrojov určených pre športové zväzy?

Je to jeden z dobrých príkladov, ako do budúcnosti riešiť veci iným spôsobom. Budem sa snažiť a robiť všetko pre to, aby boli vo výkonnom výbore novej strešnej organizácie zástupcovia futbalu aj hokeja. To by mal byť logický krok.

Jej dôležitosť môže vzrásť aj s príchodom vznikajúceho fondu na podporu športu?

Primárne by mal ten fond slúžiť na podporu pohybových aktivít najmladších ročníkov základných škôl. Nie na podporu vrcholového športu, ale na to, aby sa populácia rozhýbala. SOV má zástupcov v pracovnej skupine, ktorá rokuje o tomto fonde. Zjednodušene je jeho základnou myšlienkou, aby sme rozdelili peniaze tak, aby sa deti začali viac hýbať. To sa potom prejaví aj na podpore oddielov, klubov, zväzov a nakoniec v celom športe.

Môže fond prispieť aj k vzniku nových športových klubov?

Samozrejme. Napríklad môže byť lepšia dostupnosť športovísk na školách, zvýši sa záujem o šport. Finančný príspevok z Fondu umožní klubom a oddielom mať viac trénerov a ak dokážu zatraktívniť svoj šport kvalitným programom, tak nie je dôvod, aby rodičia deti neprihlásili na gymnastiku, atletiku, cyklistiku. Ale podstatné je, aby sa hýbala aj mládež, ktorá dnes vysedáva pred domom na lavičke. Ale vzťah k športu sa vytvára už v úplnom detstve, na prvom stupni základnej školy, v rodinách. Keď naučíme deti hrať sa a zabávať sa športom, tak z nich vzídu aj také, ktoré neskôr nájdu uplatnenie v kluboch a vo vrcholovom športe.

Masívnejšia podpora mládeže tu už jedno, a možno aj dve desaťročia, chýba. Prečo teraz?

Vidíme, že veľká časť našich vrcholových športovcov ťažila z toho, že mala podporu a zázemie v rodinách. Rodičia viedli svoje deti k športu, financovali ich a starali sa o ich kariéru. Je najvyšší čas zaoberať sa tým, ako umožniť športovať čo najširšej skupine obyvateľstva.

Chystáte ďalšie projekty cielené na podporu masového športu?

SOV je v porovnaní s minulosťou oveľa viac aktívnejší práve aj v športe pre všetkých, vo voľnočasovom a v rekreačnom športe. Nevidíme svoju úlohu iba v príprave účasti výpravy na zimnej či letnej olympiáde a marketingovom predaji tých najznámejších športovcov. Chceme aj dostať olympijské myšlienky k tej mladšej generácii. A radi by sme pomohli obnove činnosti Slovenskej asociácie olympionikov, ktorá bola dlhý čas neaktívna. Chceme viac pracovať s bývalými olympionikmi.

Slovensko má získať dva bronzy

Bratislava – Slovensko by sa vďaka zisku dvoch bronzových medailí malo v konečnom hodnotení krajín februárových zimných olympijských hier v Pjongčangu umiestniť na 26. mieste. Vyplýva to z tradičnej analytickej prognózy americkej spoločnosti Gracenote Sports. Na oboch slovenských cenných kovoch má mať v Pjongčangu zásluhu alpská lyžiarka Veronika Velez-Zuzulová, ktorá len začiatkom novembra začala s tréningom po nedávnej operácii kolena. Jeden bronz by mala vybojovať v slalome žien, druhý spolu s ďalšími lyžiarmi v súťaži družstiev. Podľa analýzy sa najúspešnejšou krajinou hier má stať Nemecko so ziskom 35 medailí (14 zlatých, 12 strieborných a 9 bronzových) pred Nórskom (12 – 10 – 10) a reprezentáciou Spojených štátov amerických (10 – 7 – 12). (RED)

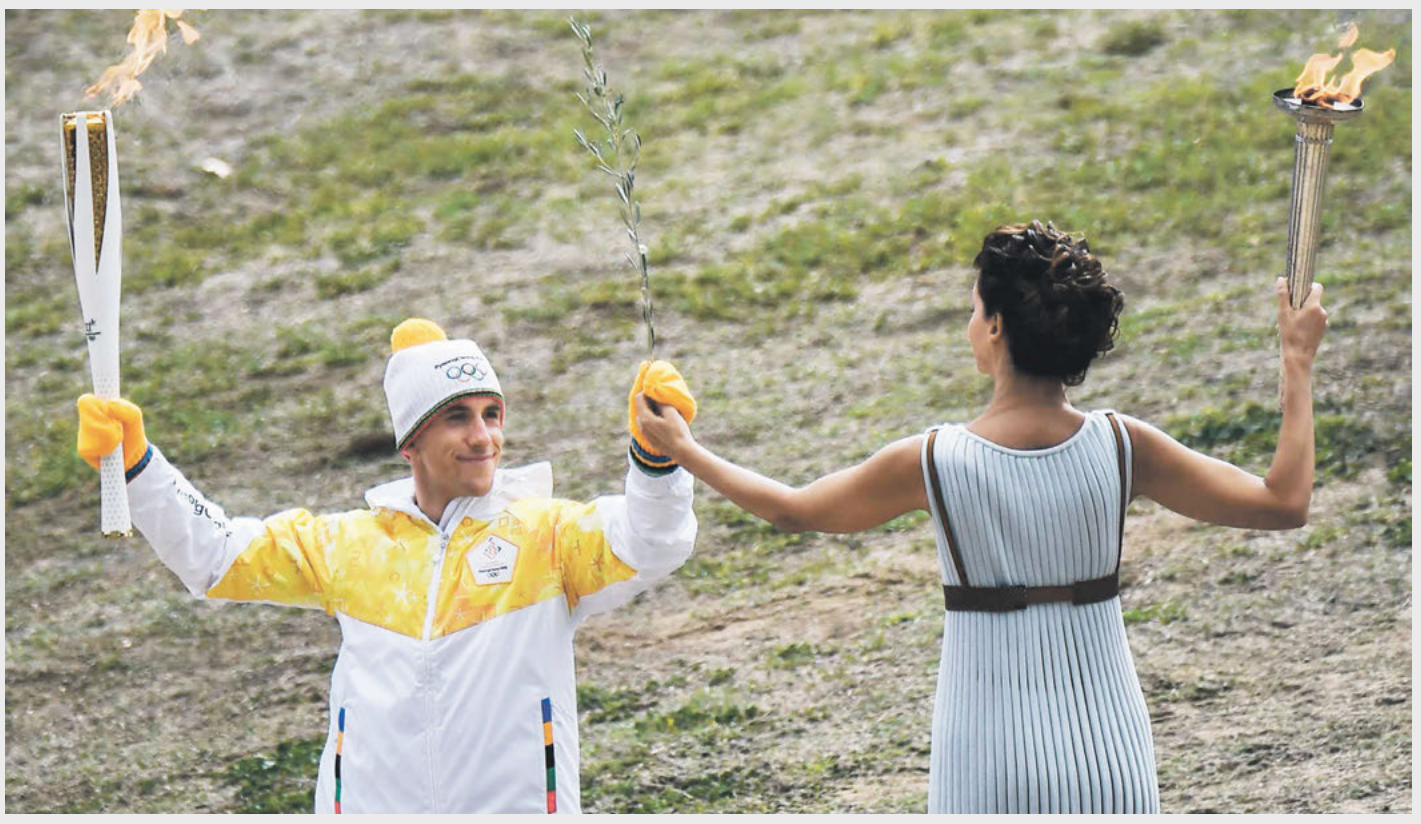

Olympijský oheň prevzal ako prvý lyžiar

Olympia – V gréckej Olympii 24. októbra slávnostne zapálili oheň pre februárové zimné olympijské hry v juhokórejskom Pjongčangu. Grécka herečka Katerina Lehouová, ktorá sa predstavila v tradičnej úlohe veľkňažky Hérinho chrámu, vzhľadom na daždivé počasie oheň zapálila z prinesenej čaše, a nie ako zvyčajne parabolickým zrkadlom s využitím slnečných lúčov. Potom oheň – spolu s olivovou ratolesťou – ako prvému bežcovi štafety odovzdala gréckemu lyžiarovi Apostolosovi Angelisovi. Ten sa už kvalifikoval na zimné olympijské hry 2018. Práve odovzdanie ohňa prvému bežcovi Angelisovi je zvečnené na fotografii. (RED)

SNÍMKA: PYEONGCHANG 2018

Olympijský Pjongčang v kocke

MIESTO KONANIA

Zoznámte sa s dejiskom februárových zimných olympijských hier 2018 v Južnej Kórei.

Skokanský areál v rezorte Alpensia. V jeho tesnej blízkosti sú aj športoviská na behy na lyžiach, biatlon, sánkovanie, boby, skeleton a snoubordový big air.

Parádny areál pre freestylové disciplíny snoubordingu a akrobatického lyžovania v Bokwangu.

1. Termín zimných olympijských hier
9. – 25. februára 2018. Na rozdiel od praxe na predošlých zimných olympiádach sa niektoré súťaže rozbehnú už deň pred slávnostným otvorením hier. To sme doteraz poznali len pri letných hrách olympiád. V marci sa na olympijských športoviskách uskutočnia aj súťaže paralympijských hier pre zdravotne znevýhodnených športovcov.

2. Predpokladaná účasť
Organizátori odhadujú, že ZOH 2018 sa zúčastní viac než tritisíc športovcov z 90 krajín.

3. Medailové disciplíny
Rekordných 102, čo je nárast o štyri disciplíny v porovnaní s predchádzajúcimi ZOH 2014 v ruskom Soči.

4. Koncept hier
Organizátori hovoria o najkompaktnejších zimných hrách v histórii. Centrá dvoch klastrov – horského so „srdcom" v Alpensii a prímorského, tvoreného mestom Gangneung – delí len zhruba 40 minút jazdy autom po diaľnici. V 300-tisícovom Gangneungu sa uskutočnia všetky halové súťaže na ľade a v oveľa menšom Pjongčangu takmer všetky súťaže na snehu. Z jednej, respektíve z druhej olympijskej dediny sa športovci na svoje športoviská majú prepraviť do 15 minút. Výnimky predstavujú len dve excentricky položené horské športoviská – snehový park Bokwang pre freestylové disciplíny snoubordingu a akrobatického lyžovania a alpské centrum Džeongseon pre kĺzavé disciplíny zjazdového lyžovania. Tam má preprava trvať okolo 50 minút.

5. Najväčší štadión bude dočasný
Najväčšiu divácku kapacitu – 35-tisíc miest – bude mať olympijský štadión v Pjongčangu, na ktorom sa uskutočnia otvárací aj záverečný ceremoniál plus všetky medailové ceremoniály. Stavba v tvare päťuholníka je však dočasná, po marcovej paralympiáde tribúny demontujú a plochu splanírujú.

6. Tretie ZOH v Ázii
Na ázijskom kontinente sa doteraz ZOH uskutočnili len dvakrát. Oba razy to bolo v Japonsku – v Sappore 1972 a v Nagane 1998. Olympijský oheň však v Kórejskej republike vítajú už druhý raz. V roku 1988 metropola krajiny Soul hostila veľmi úspešné letné hry. Po sérii bojkotov predchádzajúcich troch OH v Montreale 1976, Moskve 1980 a Los Angeles 1984 sa stali prejavom obnovenej jednoty olympijského hnutia. OH v Soule bojkotovali len tri krajiny – medzi nimi aj susedná komunistická Severná Kórea, ktorá je už s Južnou Kóreou viac než šesť desaťročí vo vojnovom stave. V roku 1953 podpísali len prímerie.

7. Olympiáda na tretí pokus
Pjongčang získal právo usporiadať ZOH na tretí pokus, ale veľmi blízko k tomu mal už pri prvých dvoch. V súboji o ZOH 2010 Pjongčang prehral s kanadským Vancouverom len o tri hlasy, v súboji o ZOH 2014 s ruským Soči o štyri. Organizátori na úspechu pracovali veľa rokov. Vďaka tomu si v regióne postupne vybudovali veľa potrebných stavieb a na rozdiel od príprav ZOH v Soči či OH 2016 v Riu de Janeiro nemusia šturmovať.

8. Hornatý kraj
Až 84 percent provincie pokrývajú hory, ale maximálna výška kopcov je len do 1 500 metrov. Samotný Pjongčang leží v nadmorskej výške 700 metrov. Napriek neveľkej nadmorskej výške tam v zime býva poriadne chladno a veterno, priemerná teplota vo februári býva mínus päť stupňov. Naopak, v prímorskom Gangneungu s pieskovými plážami býva príjemne.

V hokejovej hale v Gangneungu odohrajú naši hokejisti dva z troch zápasov v základnej skupine.

Olympijské dediny v Pjongčangu aj v Gangneungu tvoria 25-poschodové výškové budovy. SNÍMKY: ĽUBOMÍR SOUČEK, POCOG FLICKR

9. Rozdelená provincia
Všetky olympijské športoviská ležia na území provincie Gangwon, ktorej bývalý dlhoročný guvernér Kim Džin-sun bol hybnou silou všetkých troch kandidatúr na ZOH. Provincia Gangwon je jediná na svete, ktorá leží na území dvoch štátov – na severe totiž čiastočne zasahuje aj na územie komunistickej KĽDR.

10. Tisícky dobrovoľníkov
Pri organizácii bude pomáhať dovedna 26-tisíc dobrovoľníkov. O výkon tejto dobrovoľnej a neplatenej funkcie prejavilo záujem viac než 90-tisíc uchádzačov zo 145 krajín.

11. Niektorí Slováci už dejisko poznajú
Pjongčang v uplynulých rokoch hostil množstvo medzinárodných súťaží, z ktorých viaceré poslúžili ako predolympijské testy. Zo Slovákov ako prví spoznali olympijské športovisko biatlonisti. Anastasia Kuzminová práve v rezorte Alpensia získala striebro na majstrovstvách sveta v roku 2009, čo bola jej vôbec prvá veľká medaila v slovenských farbách. Vlani tam na pretekoch Svetového pohára štartovali aj ďalšie naše biatlonistky. No aj zjazdári Petra Vlhová a Adam i Andreas Žampovci si už odskúšali olympijské trate.

12. Rozpočet ZOH
Stavby všeobecnej infraštruktúry, financované z verejných zdrojov alebo prostredníctvom PPP projektov, sa do olympijského rozpočtu organizačného výboru POCOG nerátajú. Na samotnú organizáciu ZOH sa pôvodne počítalo s rozpočtom vo výške 1,7 miliardy eur. Dvakrát ho však museli zvýšiť – najprv o 468 miliónov a potom o 247 miliónov eur.

13. Štafeta s ohňom prejde 2 018 km
Olympijský oheň pre ZOH v Pjongčangu zapálili 24. októbra v antickej Olympii, kde sa počas 1 169 rokov vždy v štvorročných intervaloch konávali staroveké olympijské hry. Prvý týždeň putovala štafeta tradične po gréckom území a od 1. novembra – vtedy sa začalo odpočítavanie posledných sto dní do ZOH 2018 – už ohňové posolstvo putuje po území Kórejskej republiky. V hostiteľskej krajine ZOH štafeta pod heslom Let Everyone Shine (Nech každý zažiari) prejde trasu dlhú symbolických 2 018 kilometrov a vystrieda sa v nej viac než 7 500 ľudí. Do Pjongčangu prinesú oheň 9. februára, keď sa tam na olympijskom štadióne uskutoční otvárací ceremoniál ZOH 2018. Mimochodom, pochodeň meria 700 milimetrov, čo je symbolické, pretože nadmorská výška Pjongčangu je 700 metrov.

Ľubomír Souček,
mediálny manažér SOV

INZERCIA

Slovenských olympionikov s hrdosťou podporujú:

Exkluzívny partner

Generálni partneri

Hlavní partneri

Partner

Dodávatelia

Mediálni partneri

HN00000

SOV ukázal budúcnosť nášho športu

NOVÝ PROJEKT

Juniorský olympijský tím je výber 21 najtalentovanejších športovcov, ktorých bude hnutie podporovať finančne aj mediálne.

Vladimír Trávniček ©hn
vladimir.travnicek@mafraslovakia.sk

Pri slávnostnom predstavení Juniorského olympijského tímu boli okrem prezidenta SOV Antona Siekela (vľavo) prítomní aj olympionici – ambasádorka projektu, vodná slalomárka Janka Dukátová (v strede) a triatlonista Richard Varga (vpravo). SNÍMKA: TASR/M. BAUMANN

Bratislava – Peter Sagan, Matej Tóth či Michal Martikán. Väčšina Slovákov pozná našich najúspešnejších športovcov vďaka ich bohatej a medailami ovenčenej kariére. Vďaka stovkám novinových článkov a hodinám natočených šotov a reportáží vieme o ich živote omnoho viac, než len že dokážu rýchlo bicyklovať, chodiť či úspešne zdolávať divokú vodu. No málokto eviduje mená najväčších športových nádejí v krajine, ktoré sa túžia priblížiť k výsledkom vyššie uvedenej trojice.

Zmeniť to má nový projekt z dielne Slovenského olympijského výboru, ktorý uzrel svetlo sveta koncom minulého mesiaca. Juniorský olympijský tím je výber 21 výsledkovo medzinárodne najúspešnejších športovcov za predchádzajúcich dvanásť mesiacov. „Chceme ním podchytiť a motivovať talenty, aby dokázali ľahšie prekonať kritické obdobie prechodu z kategórie mládežníkov k dospelým," uviedol športový riaditeľ SOV Roman Buček.

Motivácia aj záväzok

V ére samostatnosti Slovenska existovalo viacero projektov, ktoré združovali vybranú skupinu elitných športovcov – napríklad olympijský top tím. No zakaždým sa týkal len tých, čo sa už presadzovali na seniorských šampionátoch. „Získali príslušnosť k elitnej skupine športovcov svojho veku, môže tam byť aj psychologický moment. Na jednej strane ich to môže motivovať, na druhej je to aj zaväzujúce," skonštatoval Buček. Juniorský olympijský tím bude mať vlastnú webovú platformu, kde budú môcť priaznivci sledovať výsledky všetkých 21 najväčších talentov.

A SOV chystá aj ďalšie prekvapenia. „Okrem sledovania ich výkonnostného rastu bude verejnosti ponúknutá aj interaktívna forma zábavy na stránke. Teraz to pripravujeme. Chceme vybudovať bližší vzťah medzi juniormi a športovými fanúšikmi," povedal športový riaditeľ. Najtalentovanejších juniorov vybrala športová rada SOV na základe podnetov jednotlivých związov, ktoré spolu navrhli 46 kandidátov.

Vyše dvetisíc eur ročne

V prvom roku rozdelí SOV mladým športovcom spolu 50-tisíc eur, čiže každý jeden môže mesačne počítať so sumou dvesto eur.

Ako dospeli kompetentní k tejto sume? „Mohli sme rozdeliť len toľko finančných prostriedkov, koľko sa nám podarilo zohnať od partnerov," povedal prezident SOV Anton Siekel. Práve jeho označil športový riaditeľ Buček za iniciátora myšlienky na vznik takéhoto projektu. V čase, keď bol ešte Siekel predsedom správnej rady Nadácie SOV, uviedol do života podobný podporný program s názvom Ukáž sa! No ten na rozdiel od Juniorského olympijského tímu nepodporoval vrcholových športovcov, ale nádeje zo sociálne slabších pomerov. „Prezident si urobil analýzu starostlivosti o talentovanú mládež a dospel k tomu, že existuje stále priestor, ako tie nádeje podchytiť a motivovať v kariére. Dlhodobo sa totiž ukazuje, že veľa talentov práve po dovŕšení dospelosti s vrcholovým športom skončí," vysvetľuje Buček.

Viac zdrojov, viac talentov

Prezident olympijského výboru prezradil, že 21 talentov má v súvislosti s čerpaním mesačného štipendia ich dôveru. „Zdalo sa mi nemiestne žiadať od nich vyúčtovanie toho príspevku. Sme presvedčení o tom, že sme vybrali mladých ľudí, ktorí majú silné športové návyky a túžbu dosahovať čo najlepšie výsledky," uviedol Siekel. Niekoľkí športovci sa vyjadrili, že si budú peniaze šetriť a neskôr ich využijú na zaplatenie zahraničného sústredenia. Otázne je, či im spomínaných dvesto eur môže výrazne pomôcť v športovom napredovaní. „Ja som v osemnástich dostával výplatu 1 500 korún, čo sa dnes môže približne rovnať tým dvesto eurám. A veľmi mi takáto suma pomohla v začiatkoch," hovorí jeden z ambasádorov projektu a hokejový majster sveta Ján Lašák. Vedenie SOV verí, že Juniorský olympijský tím bude mať ohlas tak u fanúšikov, ako aj u sponzorov. V budúcich rokoch by sa pri získaní väčšieho balíka peňazí mohol počet podporovaných talentov znásobiť.

ČLENOVIA JUNIORSKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÍMU

Kristína Jesenská (triatlon), **Gabriela Gajanová**, **Andrej Paulíny** (atletika), **Jessica Triebeľová** (box), **Samuel Jaroš** (snoubording), **Matúš Jedinák** (rýchlostná kanoistika), **Eliška Mintálová** (vodný slalom), **Nina Geršiová, Denis Turac** (džudo), **Matúš Štoček** (cestná cyklistika), **Vanesa Hocková** (športová streľba), **Tatiana Kukuľková** (stolný tenis), **Nikola Seničová** (vzpieranie), **Lucia Halušková** (ľadový hokej), **Mia Tarcalová** (bedminton), **Adam Černek** (plávanie), **Samuel Revúcky** (alpské lyžovanie), **Adam Štiffel, Jakub Popelka** (veslovanie), **Zsuzsanna Molnárová** (zápasenie), **Jozef Hušla** (sánkovanie)

ŠPORTOVCI Z NOVÉHO JUNIORSKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÍMU

Nina Geršiová,
džudo

Členka Judo Club Slávia STU Bratislava má ešte len šestnásť rokov a v tomto roku zaznamenala úspech na Európskom olympijskom festivale mládeže (EYOF). V kategórii do 70 kilogramov získala bronzovú medailu. Je tiež majsterkou Slovenska v kategórii junioriek aj kadetiek. Talent potvrdila aj na turnaji Európskeho pohára v Tepliciach.

Matúš Štoček
cyklistika

Je považovaný za najväčší talent našej cyklistiky a jeho schopnosti porovnávajú s Petrom Saganom. Práve v jeho akadémii v Žiline sa začal naplno venovať tomuto športu pod vedením Milana Novosada – prvého trénera spomínaného Sagana. Ešte ako kadet si vybojoval druhé miesto na Európskom olympijskom festivale mládeže v Gruzínsku.

Gabriela Gajanová
atletika

V lete sa stala jedinou slovenskou atlétkou, ktorá na majstrovstvách Európy juniorov získala medailu. V pretekoch na 800 metrov dobehla na bronzovej pozícii. Nadviazala tak na rovnaký kov z minulého roku, ktorý vybojovala na európskom šampionáte do 17 rokov v Tbilisi. Gajanová je len ôsmou atlétkou s medailou z ME juniorov.

Z OLYMPIJSKEJ HISTÓRIE

Tajomstvo vzniku zimných olympijských hier

Bratislava – Verejnosť si to možno ani neuvedomuje. Ale zimné olympijské hry (ZOH) sú iné ako letné hry olympiád (OH) nielen menším rozsahom. Vznikli úplne odlišne. Mladší olympijský súrodenec bol dokonca spočiatku nechcený. Keď francúzsky barón Pierre de Coubertin v roku 1894 na pôde parížskej Sorbonny presadil obnovenie antických olympijských hier, jednoznačne nadväzoval na 1 169 rokov trvajúcu tradíciu 293 hier, ktoré sa v štvorročných intervaloch konali v starovekej gréckej Olympii.

Keďže pre starých Grékov sa olympiády ako štvorročné obdobie stali základom ich kalendára a olympijské hry sa vždy konali na začiatku tohto obdobia na jeho oslavu, Coubertin prevzal aj ich názvoslovie a číslovanie.

V antike korčule nepoznali

Preto sa oficiálna novoveká premiéra v Aténach 1896 označuje ako Hry I. olympiády. A preto sa podľa antického vzoru číslujú aj troje olympijských hier, ktoré sa vinou celosvetového vojnového besnenia v rokoch 1916, 1940 a 1944 neuskutočnili.

V antickom Grécku zimné športy, pochopiteľne, nevykonávali, keďže lyže ani korčule nepoznali. Zimné olympijské hry preto nenadväzujú na antickú tradíciu. A preto je ich názvoslovie aj číslovanie odlišné. V prípade ZOH sa číslujú len naozaj uskutočnené hry, ZOH vo vojnových rokoch 1940 a 1944 teda nedostali poradové číslo.

Pri obnovení starovekých olympijských hier Coubertin nemal v plánе zriadenie ZOH. Napriek tomu snahy utvoriť aj zimnú vetvu hier existovali. Torpédovali ich však dlho Škandinávci, ktorí sa obávali, že by mohli konkurovať ich Severským hrám, ktoré sa konali už od roku 1901 a podľa vzoru OH postupne nabehli na štvorročný cyklus. V Škandinávii bola popularita lyžovania aj korčuľovania obrovská. Ale narastala aj inde v Európe (najmä v alpských krajinách), i v Severnej Amerike.

Medailistky v krasokorčuľovaní na prvých zimných hrách 1924 – zlatá Herma Szaboová (zľava), bronzová Ethel Muckeltová a strieborná Beatrix Loughranová. SNÍMKA: OLYMPIC.ORG

Zimné športy na letných hrách

Historická olympijská premiéra zimného športu sa paradoxne odohrala na letných Hrách IV. olympiády v Londýne 1908. Keďže v britskej metropole postavili na tie časy výnimočný Ľadový palác, organizátori zaradili do programu OH krasokorčuľovanie. Medailové súboje sa v ňom odohrali 29. októbra 1908. Olympijské tituly získali v klasických súťažiach Švéd Ulrich Salchow a Britka Florence „Madge" Syersová, plus v špeciálnych figúrach, ktoré sa v olympijskom programe vyskytli len jediný raz, Rus Nikolaj Panin-Kolomenkin. Ešte raz sa stalo, že zimné športy sa objavili v programe OH – v Antverpách v roku 1920. Tam okrem krasokorčuliarov súťažili aj hokejisti. Turnaj v Antverpách dokonca Medzinárodná hokejová federácia (IIHF) dodatočne uznala za prvé majstrovstvá sveta. Zúčastnilo sa na ňom sedem tímov a jasne dominovala Kanada, reprezentovaná klubovým tímom Winnipeg Falcons.

Zažiarili Škandinávci

V roku 1924 sa pod patronátom Medzinárodného olympijského výboru (MOV) uskutočnil vo francúzskom Chamonix Medzinárodný týždeň zimných športov. Bol to vlastne prívesok OH v Paríži. Obe podujatia organizoval prakticky totožný štáb ľudí a obe dopadli veľmi úspešne. Až o rok neskôr tomuto podujatiu VIII. olympijský kongres v Prahe dodatočne pridelil štatút I. zimných olympijských hier. Zimná olympijská premiéra sa tak vlastne odohrala inkognito a až s dodatočnou platnosťou sa historicky prvým víťazom ZOH stal 26. januára 1924 rýchlokorčuliar na 500 m Charles Jewtraw z USA. Súťažilo sa ešte v behu na lyžiach, severskej kombinácii, rýchlokorčuľovaní, krasokorčuľovaní, boboch a v ľadovom hokeji.

Pôvodné škandinávske obavy sa napokon naplnili. Po veľkom úspechu premiéry ZOH v roku 1924 sa Severské hry naposledy konali v roku 1926. Potom zanikli, pretože nedokázali konkurovať atraktívnejšiemu typu multišportového podujatia. Sami severania však svoje tradičné podujatie poslali do histórie bez veľkých sĺz, pretože v Chamonix získali športovci zo Škandinávie 28 zo 43 medailí. A tak napokon hlavní odporcovia nadšene podporili zrod ZOH!

Ľubomír Souček